

A szobasarki árnyéksárkány

Bükkösi Rossz Manó lázasan készülődött: új festékeket vett, a ragasztót is előkereste, feljegyezte ötleteit néhány új játékhoz. Csókos Bibír sem tétlenkedett: elrámolt az udvarról minden lefesthető, összeragasztható és elrejtetőt. Az ok mindkettőjük esetében ugyanaz volt: Bükkösi Rossz Manó Somát várta, messze földön híres unokatestvérét.

Amikor a vendég megérkezett, boldogan ölelték meg egymást, ám a vidám hangulat nem sokáig tartott.

– Sajnos, nem játszani jöttem! – pislantott Soma az előkészített eszközökre bánatosan. – Tanácsra van szükségem. Egy sárkány költözött a szobámba!

– Egy sárkány? – csodálkozott Bükkösi Rossz Manó. – Hát kérd meg, hogy költözzön el!

– Látom, te még nem találkoztál sárkánnyal.

– Ismerek egy sárkánycsaládot, nagyon kedvesek, illedelmesek...

– Ez nem! – komorodott el Soma. – Ez gonosz és félelmetes. Az íróasztalom mellett, a sötét sarokban telepedett meg. Készülnöm kellene a manófortélyok záróvizsgájára, már csak néhány napom van, ám ha közelítek az asztalhoz, előlép, vicсорít...

– ... és lángot lövell – fejezte be Bükkösi Rossz Manó.

– Nem! Meggyulladnának a könyveim és a füzeteim! Nem lövell lángot, csak előlép és vicсорít.

De ez éppen elég! Mi lesz a vizsgával?

Bükkösi Rossz Manó törte a fejét, mint még soha, végül felkiáltott:

– Gyerünk Bagoly bácsihoz!

– Szobasarki árnyéksárkány – mondta Bagoly bácsi, miután figyelmesen végighallgatta Somát. – Ismerem ezt a fajtát. Nincs mese, le kell birkóznod!

– Lebirkózni? – sápadt el Soma.

– Ne félj, csak felfújja magát, mint egy béka, hogy félelmetesebbnek lássák! Egyszerűen birkózd le! De most azonnal, mert ha tovább halogatsz, elbízta magát, és nehezebb dolgod lesz velem! Kérlek, utána gyere vissza, hogy lejegyezhessem a tapasztalataidat! A kutatásaimhoz kellene. Itt megvárunk.

Soma izgatottan elvágatott.

A szobában csend lett. Bagoly bácsi olvasott, Bükkösi Rossz Manó izgett-mozgott a széken, az órát leste.

Hosszú idő után betoppant Soma. Szuszogott, vörös haja égnek állt, de az arca ragyogott.

– Sikerült! Vicsorgott, sziszegett, felfújta

magát, de amikor derékon ragadtam és lebirkóztam, egy pillanat alatt eltűnt!

Bagoly bácsi kérdezett még néhány részletet, majd a jegyzetei fölé hajolva elbúcsúzott a manóktól. Az unokatestvérek kiléptek a nappaliból a folyosóra. Amikor a dolgozószoba elé értek, hirtelen kinyílt az ajtaja, és vicsorgó, füle hegyéig tintás sárkány pattant elő. Soma és Bükkösi Rossz Manó ijedten ugrottak hátra.

– Bocsánat! Azt hittem, ő jött ki – mondta a sárkány, és a nappali felé mutatott.

– Bagoly bácsinak is van... – kerekítette el szemét Bükkösi Rossz Manó, de a sárkány ujját szája elé tartva elhallgattatta, és visszament a dolgozószobába.

Az unokatestvérek egymásra néztek.

– Van még időnk egy kis játékra? – kérdezte már az utcán Bükkösi Rossz Manó.

– Igen – felelte Soma.

Csókos Bibi, aki híres volt kitűnő hallásáról, erre bereteszte a zsalugátereket.

BAKOS TIBOR